jouw verjaardag

papier dwarrelt als sneeuw om ons heen
elke snipper een onuitgesproken verlangen
op jouw trui en hoofd blijft wat confetti hangen

we zwijgen achter het stilgevallen gordijn
je kijkt verdwaasd en schudt je haren schoon
jouw ogen staren nietsziend in de verte

ik geef je een laatste kus op je wang
voor ik bedrukt het verpleeghuis verlaat
door een eindeloos holle kale gang

die avond vind ik in mijn broekzak
een vergeten snipper van de dag
heel even zie ik je weerloos en brak
in al je kwetsbaarheid voor me staan